Làm sao giết được người trong mộng

Hồng Hạc

Chào mừng các bạn đón đọc đầu sách từ dự án sách cho thiết bị di động
Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Mục lục

Làm sao giết được người trong mộng

Hồng Hạc

Làm sao giết được người trong mộng

Năm xưa, một đóa bạch mai mười hai cánh, trắng ngần, thanh khiết, bỗng hóa thành một cô gái thùy mị vào cuối ngày hoa triêu (sinh nhật các loài hoa), đứng dưới trăng và cất tiếng ngâm: Đời hoa rụng xuống hư không. Cõi âm còn chút hương nồng gởi ai? Gió đưa câu hát đến tai thư sinh họ Hoàng lúc nửa khuya. Hoàng xao xuyến, bật dậy, theo mùi hương tìm đến Mai. Hai bên nhìn nhau say đắm như tuồng đã quen nhau lâu lắm, gặp nhau ở đâu rồi mà nhớ chưa ra, cứ để nguyên hai thân hình còn ướt mưa bụi lất phất ôm nhau giữa trời.

Khi họ tan loãng vào nhau, tấm áo màu trắng của Mai hóa thành vàng rực, sóng sánh như mật. Sáng ra, đóa mai trắng chiều qua ngả hết sang màu vàng, rung rung cánh hồi lâu rồi rụng xuống, tan thành một làn khói mỏng thơm ngát mùi trầm bay lên; trong khói thấy bóng Hoàng và Mai âu yếm. Người ta bảo họ đã hóa vào nhau, thành một loài hoa có tên gọi Hoàng Mai, sinh ra từ sự kết hợp của một âm một dương, một trai một gái, một gần một xa, một đi một đến và vĩnh viễn dừng lại giữa vườn xuân.

Chuyện chỉ có thế. Song cái chất lãng mạn trong ấy cứ vẫn dễ thương dễ nhớ theo năm tháng. Đến lúc đọc "thiên cổ kỳ bút" của Nguyễn Dữ là cuốn Truyền kỳ mạn lục do Trúc Khê Ngô Văn Triện dịch, mới hay trong đó có những nỗi niềm tương tự, chẳng hạn chuyện thư sinh Hà Nhân tha thiết yêu thương em Đào (Hồng Nương) và Liễu (Nhu Nương) có mặt

trong vườn nhà của một quan Thái sư về đêm. Thật ra họ đều là những hồn hoa hiện hình người: "Chị ả họ Kim, thì đây là cây Kim tiền. Cô nàng họ Thạch, thì đây là cây Thạch lựu, đến như họ Lý, họ Vi, họ Dương, họ Mai, cũng đều nhân tên hoa mà lấy làm họ cả. Không ngờ mấy cây hoa ấy lại biến huyễn như vậy... Về đến nhà, sinh thử lấy những chiếc hài tặng ra xem, vừa cầm trên tay, mấy chiếc hài đã hóa ra những cánh hoa bay vèo lên không mất". Tuy biết vậy, Hà vẫn không dứt tình. Vì nhà nghèo, Hà phải cởi áo đi cầm cho hàng quán, lấy tiền làm một mâm hoa quả, xào nấu tươm tất để vọng nhớ hai em Đào, Liễu không biết đã tàn tạ về đâu và làm một bài văn khóc hoa. Chuyện này Nguyễn Dữ viết cách đây đã hơn bốn trăm năm. Đến nửa đầu thế kỷ 20, văn học lãng mạn Việt Nam xuất hiện những Hồn bướm mơ tiên, những Bướm trắng, những Lửa thiêng… mà với các nhà khoa học đó là các tác phẩm "chú ý đến những tình cảm mạnh mẽ, chói rực; đến những vận động bí ẩn trong tâm hồn"...

Hai chữ lãng mạn theo nghĩa đó gần đây thấy nhắc đến trong cuốn Thư gửi người bận rộn của Đỗ Hồng Ngọc, NXB Văn Nghệ TP Hồ Chí Minh 2005, với những thông tin mới từ nước ngoài. Như chữ real romantic (lãng mạn thực sự) dùng quảng cáo một bộ phim mới, được in và dán trên các xe buýt chở sinh viên đại học Harvard. Dùng chữ ấy, các chuyên gia tiếp thị điện ảnh muốn nhấn mạnh đến nội dung thơ mộng của bộ phim sắp chiếu hơn là những hình ảnh và các câu viết ám chỉ những pha "sex" thường thấy. Theo Đỗ Hồng Ngọc, làn sóng "sex" ở Âu Mỹ đang có dấu hiệu lắng

dịu. Nhu cầu thưởng ngoạn của công chúng xứ người có hiện tượng ngoặt sang bước ngoặt mới, hướng đến một thế giới khác, ở bề sâu tâm linh, nằm ngoài những cuộc ăn nằm đã quá cũ như ở vườn địa đàng xa xôi. So với sự náo nhiệt của những thập niên trước đây, thì món "hàng công nghiệp sex" đang bị giảm lượng khách đáng kể. Vì thế, theo Đỗ Hồng Ngọc: "một số chương trình truyền hình Mỹ về tình dục đã phải dẹp bỏ vì ế ẩm, chẳng hạn Coupling, Skin, Sex in Big City…". Và giờ đây "nỗi đam mê xác thịt" lại nghiêng chảy về phương Đông, tràn qua một số nước Đông Nam Á. Tình hình "Đông - Tây" có vẻ khác nhau tí chút ở chỗ đó, vì bên kia quả đất, hiện người ta không đến với sex, mà còn đưa đời sống tinh thần tới một quỹ đạo khác, theo tiếng gọi của những real romantic: "Các tài liệu phim ảnh thay vì dạy cách làm tình như trước đây, thì bây giờ tập trung dạy tiết dục, nhịn, kiêng tình dục: Sex can wait (Sex có thể chờ), Abstinence (Kiêng nhịn), Coping with sexual pressures (Đối phó với áp lực tình dục) và thú vị là tài liệu hướng dẫn 101 ways to say NO to sex (101 cách nói KHÔNG với sex)". Đôi nét real romantic của Việt Nam cũng được Đỗ Hồng Ngọc nhắc tới như "xếp tàn y lại để dành hơi" trong bài thơ của vua Tự Đức khóc người thương, "lén hôn lên… áo phơi ngoài giậu" trong tác phẩm Nhất Linh, hoặc như thơ Hàn Mặc Tử: Làm sao giết được người trong mộng. Để trả thù duyên kiếp phũ phàng. "Giết" mà "người ấy" vẫn sống, mãnh liệt, sâu thẳm, đậm đà hơn: Làm sao giữ được người trong mộng. Để có tình yêu dẫu bẽ bàng.

Người trong mộng không chết, giống như cái chất lãng mạn

bao đời còn đó, nồng mặn ngọt ngào như miếng trầu cau và câu chuyện Hoàng Mai ngày nọ.
Hồng Hạc

Nguồn: http://vnthuquan.net
Phát hành: Nguyễn Kim Vỹ.

Nguồn: Thanh Niên
Được bạn: Ct.Ly đưa lên
vào ngày: 23 tháng 6 năm 2005